

DOMOLJUB.

Slovenskemu ljudstvu v poduk in zabavo.

Ishaja kot priloga „SLOVENCU“ sveder vsak prvi in tretji četrtak meseca. Ako je ta dan praznik, iside „DOMOLJUB“ dan poprej. Cena mu je 80 kr. za celo leto. — Spisi in dopisi naj se pošiljajo: uredništvu „DOMOLJUBA“, Ljubljana, v semeniških ulicah št. 2. Naročnina in inserati pa opravništvu „DOMOLJUBA“ Vodniškove ulice št. 2. — Naznanila se vprejeto in plačujejo po dogovoru.

Štev. 13

V Ljubljani, 4. julija 1895.

Letnik VIII.

Kaj je novega po svetu?

Novo ministerstvo. Odkar je zadnjič izšel Domoljub zgodile so se važne izpremembe pri vladi na Dunaju. Naše besede so se uresničile, ko smo dejali, da bo koalicija razpadla in da utegnemo dobiti nekaj novih ministrov. Saj je bilo tudi vse to jasno, ko beli dan. Zgodilo se je pa to le tako:

V proračunskem odseku je bila postavka za Celje, to je svota denarja, (1500 gld.) ki je potrebna za začetek gimnazije, z 19 glasovi proti 15 vsprejeto. Liberalne Nemce, ki tvorijo v državnem zboru levico, je pa to tako prijelo, da se je levica jeze zelena odrekla koaliciji, zato, ker je izgubila vodstvo v državnem zboru. Temu pa je sledilo, da so dne 18. junija ministri prosili cesarja, naj jih odpusti iz službe in tej želji je cesar ustregel. Šli so toraj, dobili priznalna in pohvalna pisma, kneza Windischgrätza doletel je veliki križ reda sv. Štefana, grofa Schöaborna veliki križ Leopoldovega reda, Plener, Madejski in Wurmbrand pa so dobili red železne krone I. vrste, nam pa za zadnjimi ni posebno žal. Dne 20. junija pa so že zasedli novi ministri stole svojih prednikov, a mi smo z novim ministerstvom ravno tam, kjer poprej. Pripomnit: je pa treba, da tudi ti ministri ne bodo dolgo ker so nekateri izmed njih imenovani le začasno. Cesarski namestnik dolenjeavstrijski grof Kielmannsegg je imenovan za ministra notranjih stvari in ministerskega predsednika, grof Welserheimb je zopet imenovan za ministra deželne brambe, vitez Javorški za ministra brez pravega opravka; Böhm-Bawerk je finančni minister, vitez Krall vodi pravosodno ministerstvo, Rittner naučno, Wittek trgovsko in Blumfeld poljedelsko ministerstvo.

Grof Kielmannsegg je Nmec in protestant, toraj se naše vere ne; zraven tega pa se liberalce in bivši nasprotnik antisemitov in krščanskih socialstov. Posebno važno je pa to za prihodnje volitve v dunajski mestni zbor; kajti, ako bo hotel postopati pristransko, bo lahko spraval liberalce v mestno hišo. — Dr. Evgen Böhm vitez Bawerk je deloval že pod Dunajevskim in

Steinbachom v pravosodnem ministerstvu. Ravno tako je dr. vitez Wittek že dolgo služboval v trgovinskem ministerstvu. Dr. Eduard Rittner je Poljak, star 50 let, znan mož. Drugi ministri pa so bili preje uradniki vsak v svojem ministerstvu. Kaj bo zdaj? Tako povprašujemo sedaj mi in drugi. Liberalci se ne veselé novega ministerstva a pričakujejo, da bode nova vlada umaknila iz proračuna postavko za Celje. Lepa bi bila ta! Da bi mi Slovenci se morali zopet leta in leta bojevati za to, kar nam po pravici gre. Sicer je pa levica dobila po nosu od cesarja samega, ker je cesar pri nekem obedu grajal postopanje levice zaradi njenega nepotrebnega kujanja. Posebno pa cesar želi hitro rešitev proračuna, in to je levico hudo poparilo. Prav! —

D. šavni zbor. Ruzne stranke so bile kar osupnjene, ker se je kriza tako hitro razširila. Le polagoma so začele določevati, v kakem razmerju da hočejo biti z novo vlado.

Levica hoče vlado na vsak način podpirati, konservativci bi radi, da se reši proračun, tudi Mladočehi bodo glasovali zanj, le antisemitje čakajo volitve v mestni zbor dunajski, če bo vlada ravnala po svoji glavi ter pomagala liberalcem, ji bodo hudo nasprotovali antisemitje, kjer bodo le mogli. — V državnem zboru obravnan je sedaj tudi zakon o podpori za po potresu oskudovane na Kranjskem in Štajerskem. Načrt zakona glasi se ob kratkem tako-le; Podpore je dovoljeno 4.000.000 gld., 3.970.000 gld. za Kranjsko, 30.000 gld. pa za Štajersko. Podpora za Kranjsko se razdeli tako-le:

I. Za Ljubljano: 1. za popravo zasebnih poslopij 1.700.000 kot brezobrestno posojilo, 100.000 kot podpora; vkup 1.800.000 gld.

2. za popravo cekva in cerkvenih poslopij 100.000 gl.

3. a) za popravo mestnih poslopij 50.000 kot brezobrestno posojilo in b) 100.000 gld. kot brezobrestno posojilo za uravnavo mesta.

II. Za deželo: 1. Za popravo zasebnih poslopij brezobrestno posojilo 1.245.000 gld. in podpora 200.000 gl., vkup 1.445.000 gld.

2. Za popravo cerkvá in župnišč 300.000 gld.

3. Za popravo šolskih poslopij 40.000 gld. oboje kot podpora.

III. Za podporo trgovcem in obrtnikom brezobrestno posojilo 100.000 gld. in podpora 10.000 gld.; vkup 110.000 gld. Vsega skup je torej 3.195.000 gld. brezobrestnega posojila; 775.000 državne podpore. Da se je ta zadeva kolikor toliko ugodno rešila, gre zahvala presvitlemu cesarju, ki je opetovano izrekel, da je treba izdatne pomoči. Ta zakon z marsikaterimi dostavki o obrestih i. t. d. se je soglasno vsprejel. — Zraven tega je državni zbor dovolil še jeden milijon gld. za posojilo, za katerega bo plačevati po tri od sto. Upa se, da bo mogoče, tega posojila še več doseči. — Skupni državni dohodki za leto 1895. znašajo 643.611.196 gld., troški 643.563.587 gld., preostanek znaša 47.609 gld.

Na *Dunaju* so te dni razposlali liberalci svoj volilni oklic, v katerem vabijo Dunajčane, naj jih vendar spravijo zopet v mestno hišo, ker se jim tako toži po njej. A Dunajčanom odprle so se oči in oni vidijo, kje so njih pravi prijatelji. Liberalci pa se med seboj hudo kregajo, in tu nam pride na misel ona pripovedka o dečkih, ki sta našla na cesti staro vrv in se toliko časa pulila zanjo in jo trgala, da se raztrga in oba cmokneta v lužo. Bog daj, da bi se tudi liberalcem in židom tako zgodilo, da bi sami med seboj raztrgali trohnelo vrv gnjilega liberalizma, kateri nas še sedaj objema. Gotovo bodo dr. Lueger in njegova stranka vse žile napeli, da dožé vsaj znatno večino. Volitve bodo v drugi polovici avgusta. —

Na *Nemškem* so med veliki slavnostmi otvorili prekop, ki veže dve morji, nemško namreč in baltisko. Prej so namreč morali jadrati okoli polutoka Danskega, ako so hoteli priti iz Kiela v Hamburg in ta vožnja je trajala z navadnimi ladjami 5 dnij. Da bi to odpravili, skopali so prekop 99 km dolg, to je toliko nekako, kakor od Ljubljane pa do Reke. Prekop je globok devet metrov, širok na dnu 22 metrov in je stal po našem 93 milijonov goldinarjev. Cesar Viljem povabil je bil k otvoritveni slavnosti vse države; tudi Francozi so prisli, pa so se grozno kisló držali, ne morejo pozabiti Alzacije. Zdaj pa hočejo Francozje povečati svoje brodovje, ker so Nemci s svojim novim prekopom mnogo pridobili: tudi če bi bila vojska bo to potrebno.

Na *Italijanskem* Cavalotti toži Crispija in ga dolži teh pregreh: Crispi je ponaredil neko zakonsko pogodbo in se dvakrat oženil. Prisegel je po krivem in se dal podkupiti in še mnogo drugega, posebno, da je državni denar pogosto zašel v Crispijeve mavhe, Crispi ima pa debelo kožo in vse te obdolžbe kar od sebe beca, češ, jaz sem nedolžen; ko bi res bil, ali bi zmel drznega tožnika, saj mogočen je dovolj! — Zadnjič so se pa v državni zbornici prav lepo stegli. Bilo je takole: Poslanec Prampolini je imenoval Crispija zločinca, poslanec Costa pa zverino, komedijanta. Seveda se je hotel razžaljeni poštenjak Crispi nekaj ujedati, tu pa zakliče De Andreis: »Da, olajšati nam hoče vse naše težave, pa le z verigami in z biričem.« Na to pa zavrne posl.

Casale: »Molčite, grdi presičji rileci!« »Velja li to meni?« vpraša ga De Andreis razjarjen. »Da,« odgovori mu Casale. »Pojdite sem, da vam prizažem par zausnice, zakliče De Andreis, Casale skoči s svojega sedeža in si prav krepko delita zausnice in bunke. Ko drugi poslanci to vidijo, pa še njih zgrabi taka bojazelnost, da se spopadejo in tepó, da se je kar kadilo. Lepa je ta, kaj takega se zgodi samo v Italiji, in morebiti tudi na Mazarskem. —

Se. Oče nameravajo sklicati zbor kardinalov, kjer bodo nekaterim škofom in nadškofom dali kardinalski klobuk. Vlada laška bi rada videla, da bi se to zgodilo meseca septembra, ko bodo ohajali 25letnico, kar so oropali sv. očeta. Toda Leon XIII. bodo poslali med svet pismo, ki ugovarja vsemu temu početju in oklicali bodo kardinale še le novembra ali decembra.

Očitno priznanje zveze med *Rusijo* in *Francosko* dosegel je predsednik francoske republike. Dobil je namreč od ruskega cara red sv. Andreja. Kake važnosti da je ta zveza med rusim in francoskim narodom, pokazala bo prihodnjost. Poročali smo zadnjič o predsedniku francoske republike, kako menjava barve. Zadnjič pa so v zbornici volili predsednika in francoski katoliki so na vso moč delali proti Brissonu, ki je znan kot framason; jednoglasno pa so volili Faure. Toda glej, prvi framasonski list je objavil, da je i Faure framason in sicer jako spoštovan pri svojih sobratih. To je grenko za francoske katoličane, ki so pomagali na predsedniški stol framasonu. —

Na *Turškem* se nekaj kuha. Zasedili so zaroto gojencev vojaške akademije v Carigradu, ki je naperjena zoper obstoječo vlado. Tudi na bolgarski meji spoprijeli so se bolgarski in turški vojaki in na obeh straneh jih je nekaj padlo. Turku se še vedno delajo skomine po deželah, katere je moral izpustiti iz krempljev. Pa ne more priti k sebi, je vse preveč razjedeno. —

Po potresu.

S hvaležnostjo do Boga v srcu pošiljamo to poročilo med druge bralce Domoljubove, ker je Vsemogočni uslišal iskrene prošnje svojega ljudstva in umiril tresoč se zemljo. Zadnji sunek, ki je bil jako rahel, čutili so v Ljubljani dné 21. junija zjutraj ob 1. uri 30 minut in Bog daj, da bi bil zadnji. Dné 24. junija pa je bil v Novem mestu popoldne ob 1/2 1 uri sunek, vsled katerega so okna zaropotala. Tudi 2. julija ob 1/2 11. uri je bil v Ljubljani precej hud sunek. Zanimiv je potresni pojav, o katerem se nam poroča iz Št. Vida pri Vipavi, dné 24. junija. Sinoči o mraku, ko so se ravno vžigali kresovi, in pokali topiči, alarmirala se je tukajšnja požarna bramba, da deložira hišo g. Fil. Vrtovcá, katera se ima menda zdaj zdaj porušiti. Strah večji ali manjši napadel je hipoma ves trg, da jih je mnogo zbežalo v oddaljene hiše in vasi, in še danes, ko se nekako plašni

vračajo nazaj, govori vse o tem nenavadnem potresu. Naj stvar nekoliko bolj obsirno opišem.

Čutili smo tudi tukaj velikonočne potrese, ki pa niso povzročili skode, hvala Bogu! Čutil se je tudi precej močno sunek dne 10. t. m., ki pa tudi ni zapustil sledu. Kakor pa, da bi se ne hotel posloviti popolnoma od tu, ponavljal se je celih 5 dni skoraj neprestano, tako da skoraj ni preteklo četrt ure, da bi ne bilo čutiti močnega tresenja, da so sklepatala vrata in okna, viseče svetilnice in druge proste stvari. Slišalo se je tudi podzemeljsko bobnenje, včasih kakor daljni strel iz topiča. Kar pa je najbolj čudno, se je vse to godilo le pri eni sami hiši, in najbližnji nje sosedje niso čutili čisto nič, in se v ti hiši se je potres javil večkrat le v enem delu hiše, med tem, ko je bilo drugod mirno. Do 20. t. m. je potres prenehal, pa menda zato, da si nabere novih moči, kajti od tega dneva se sunki zopet ponavljajo in še bolj občutljivo, ko prej, tudi skoraj se pogosteje, tako da jih je gotovo v 24 urah 70 do 80 mogoče nasteti, ko bi jih sploh še kdo stel, pa jih ni. Pri vsem tem pa so do včeraj Vrtovčevi v ti hiši stanovali. Ob treh popoldne zaprejo po navadi prodajalnico, pod katero se največkrat sliši bobnenje, in v kateri se največkrat in najbolj čuti potres. Proti večeru zdi se jim, da duhajo nenavaden vzduh. Odprejo prodajalnico in ne le močan zopern žveplen duh jim vdari v nos, še celo žvepleni dim bil je videti v zaprtem prostoru, kakor se govori. To se le je preplasilo hrabro družino, da se izzeli in si poišče drugo prenočišče. Ko sosedje to slišijo, napade nekatere nenavaden strah, in mnogi, še precej od te hiše oddaljeni tudi hočejo po silii duhati žveplo, zato si ne upajo k pokoju.

Nekaj čudnega pa je vsekako ta šentviski potres. Morda izbruhne na mestu kak gorak, žveplen vrelec, in ker je tako tesno omejen, gotovo ni brez nevarnosti za dotično hišo, pa tudi za sosedne ne. Tudi cerkev z zvonikom in šola bi znala pri mogoči nesreči trpeti škodo. Vredno bi na vsak način bilo, da bi se stvar preiskala in se potrebno vkrenilo, da so strah poleže. Pred osodo Sodome in Gomore nas zaupno usmiljeni Bog obvaruje, in tudi sodnji dan menda se ne bo, če tudi so ga nekateri v prvem strahu prerokovali. Gotovo je tudi to glas božji, ki nam kliče, da je on Gospod ki ima oblast ukazovati.

Danes od jutra je tresenje za zdaj popolnoma prenehalo, tudi o kakem vzduhu zdaj ni sluha. Bog daj, da tako ostane!

Drugače pa imamo le kaj veselega povedati. Služba božja obhaja se sedaj povsod po Ljubljani po cerkvah. Zadnja se je odprla St. Jakobska cerkev in predzadnja frančiškanska. Na dan sv. Alojzija brale so se po dolgem prestanku zopet sv. maše v cerkvi, prezbiterij so z deskami zabili, deske preoblekli z belim blagom, obesili podobo Matere Božje in postavili oltar. Na predpraznik sv. Petra in Pavla dodelali so tudi drugi zvonik toliko, da so zazvonili z velikim zvonom. Dne 22. junija pa je nezmerina množica pobožnega ljudstva spremila Najsve-

tejse od sv. Florijana, kjer je bilo do sedaj shranjeno, k sv. Jakobu. Pri tej priliki oglasil se je tudi veliki zvon v kolibi. Ljudje so veseli, da imajo zopet hiše Božje prav tako kakor Izraelci, ko so se vrnili iz babilonske sužnosti in so zagledali podrti tempelj. Gotovo bodo Ljubljančanje vedno pomnili tiste dneve, ko so pod milim nebom imeli Božjo službo in bodo vedeli ceniti vrednost hiš Božjih. Bog daj!

Kakor smo že zgoraj povedali, dala je država neko svoto tudi za uravnavo in olepšanje mesta. Ta dela se baje že prično julija meseca. Država rekla je tudi, da utegne še v jeseni kaj podpore dati, ko bi bila ta premajhna, kar je pač popolnoma resnično. Deželni zbor se bo sešel meseca avgusta na redno večtedensko zborovanje, da reši predloge glede poprav poškodovanih deželnih poslopij.

H koncu pa si ne moremo kaj, da ne bi omenili še neke stvari. Po Ljubljani namreč in gotovo tudi po deželi širila se je skoro cel mesec vest, da je vremenski prerok Falb povedal, da bo od 24.—28. junija tako hud potres v Ljubljani, da se bo mesto prgreznilo, da bo vse vkup padlo in sploh take neumnosti. Pa glej, ljudje, kateri se štejejo, da so pamet in denar v zakup vzeli — bili so tako neumni in nori — bolje pač ne morem reči — da so tem govoricam verjeli in jih je veliko zopet pobegnilo iz mesta, drugi so si pa postavljali barake izvan mesta za one dneve, zopet drugi so imeli navezane cule, in ti ljudje so omakani. Ali ni to res čudno, da taki ljudje takim govoricam takega sleparja verjamejo kakor je Falb. Kdo pa je Falb? Rudolf Falb, Nemec je malo let po svoji novi maši sramotno zapustil sveti svoj stan, ker ni sodeloval z milostjo Božjo, pobegnil iz samostana in se oženil in celo postal protestant. Pozneje, ko je prišel v svoj domači kraj, ga je občina zaradi pohujšanja izgnala in sedaj živi v tujini. In ljudje mislijo, da more tak človek, ki mu ni prav nič sveto, čegar ime bi se sploh imenovati ne smele, da tak človek more prerokovati. O vera, kje si? Ne veste-li, da je Bog le svetim, pobožnim možem dal dar prerokovanja in ne takim — ne vem kako bi dejal? Je-li vaša vera tako slaba, da ne zaupate v Boga, da je pravičen? Pa utegne mi kdo reči: on nič ne prerokuje, ampak on to ve iz stanja zvezd in iz računov. O jej, to je pa druga limanica, na katero se učeni in neučeni kalini usedajo: ja, ja, on je tako učen, že mora vedeti. Nič, prav nič, ne ve; kolikokrat so se že njegove prerokbe uresničile, samo to bi jaz rad vedel. Seveda se mu časih kaj posreči, kakor kuri, ki slepo zrnje najde. Ne vrjemimo torej takemu sleparju, ki druge in najbolj samega sebe slepari, ampak zaupajmo v Očeta v nebesih, da bo odvzel grozno to šibo od nas! Tako se zgodi!

Kaj je novega po Slovenskem?

Kranjsko. Na ljubljanski gimnaziji pričela se je pismena zrelostna preskušnja 20. junija in je trajala do 28. junija. Ustmene zrelostne preskušnje se pričnó 20. julija. Za izpite se je oglasilo 75 osmošolcev. — Trnovska posojilnica imela je od 2. febr. do konca maja 45.000 glđ. prometa. Gotovo lep denar, ki se ni poizgubil v brezdanjih žepih nekaterih oderuhov, ki vedno skušajo posojilnico spraviti ob dobro ime. — 18. junija je nabral neki 62 letni mož iz Pungrta pri Loki pod Osolnikom drva in jih skladal v skladavnico pod neko bukvo. Tu udari strela in usmrti moža. Tisti dan padlo je v Loki med hudo nevihto nekaj toče. — 15 letni L. Lodja iz Javornika poslušoč na žagi na Savi, se je 14. junija z levo nogo v neprevidnosti približal kolesu cirkularne pile, da mu je odrezala štiri prste na nogi. — 18. junija prišel je v Novo Mesto iz Zagreba nadvojvoda Leopold Salvator z mnogim spremstvom. Nastanil se je v kapiteljnu. Na trgu ga je pozdravil mestni zastopnik, glavarstvo, pred kapiteljnomo pa duhovščina. Nadvojvoda sam kakor tudi njegovo spremstvo obnašali so se jako prijazno. V torek na večer je prišel nadvojvoda v kapiteljsko cerkev k blagoslovu. — V petek 21. junija umrl je v Radomljah Janez Zupančič, vpokojeni župnik — zlatomašnik. Pokojnik je bil tih, pobožen, in ponižen gospod. Bolehal je že mnogo let, konečno služboval kot župnik v Ihanu, zdaj pa že 16 let v pokoju — pa delavcem — na tem mestu. Bil ni samo marljiv duhovnik, ampak tudi odličen nabožni pisatelj. Slovenci imamo več knjig od njega, kakor: »kruh nebeški«, »duša popolna« idr. Naj v miru počiva! — Dne 21. junija ob pol 8. uri zjutraj, je tresčilo v dimnik hiše št. 17 v Jakovici pri Planini. Strela je švignila po dimniku naravnost v kubinjo, kjer ste stali poleg ognjišča vdova Rotija Kolar in njena rejenka, vsaka na jedni strani ognjišča. Strela je oplazila vdovo, da je bila pri ti priči mrtva. Vsi poskusi, jo oživiti, so bili brezuspešni. Rejenka je bila od puha omamljena, pa se je kmalu zavedla; upati je, da ostane. — 21. junija dopoldne sprla sta se delavca pri podiranju Bernardove hiše na Marijinem trgu. Fr. Čebul je Janeza Hribarja z opeko tako po glavi udaril, da mu je razbil čepinjo; prenesli so ga v bolnišnico. — 9 letni Jos Kralj je dne 20. m. m. z odprtega okna hiše št. 24 na Tržaski cesti tako nesrečno padel, da se je nevarno poškodoval. Prenesli so ga v bolnišnico. — V Starem Trgu pri Ložu vršilo se je od 9. do 18. junija ponovljenja sv. misijona, katero sta vodila č. oo. jezuita Doljak in Vrhovec. Nad 3500 vernikov sprejelo je sv. obhajilo in sploh se je videl dober sad sv. misijona. — V Senožečah nastal je sv. Alojzija dan v hiši g. Liebmana ogenj, katerega so poprej udušili, nego je prihitela požurna bramba. Vzrok požaru ni znan. — V Železnikih prerezal si je 23. junija vrat mizar Urban Kordeš in je kmalu umrl. Bil je že delj časa brezumen. — V Črnomlju utopila se je 21. junija dekla Marija Stefanec iz Hrvaškega v Dobličanki, kamor je šla prat. Spodrsnilo ji je, in ker nikogar ni bilo blizu, se je utopila. — 20. junija zapustil je Ribničo kapelan gospod Fik, ki si je v treh

letih pridobil srca vseh in spoštovanje z vrlim delovanjem. — Gad je pičil 18. m. m. triletnega otroka A. Lukana v Godoviču v desno roko tako, da je dva dni potem umrl. — Obesil se je v gozdu Ratovce blizu ceste, ki drži v Ambrus Martin Mehle iz Grosuplja; sin ga je bajje tožil zaradi goljufije. — Cerkvene nabiralnike je siloma odprl in denar pokral neznan tat v vsej kočevski okolici. Sledovi se kažejo od Lašč skozi Kočevje do Koprivnika. Zgodilo se je to 19. ali 20. junija. — Ubežala sta v noči od sobote do nedelje dva ujetnika iz kočevske ječe. Ljudje menijo, da jim je bila hrana v Kočevju pre-slaba in sta zato hitela v Novo Mesto, kjer se sama n-znanita in s tem hrano zboljšata. — 14. junija zjutraj je napal na njivi pri Katzendorfu (pri Kočevju) Jero Skiber njen svak zahtevajoč neki denar. Ker mu ga ni hotela dati, začne jo nabijati s kolcem najprej po glavi, in ko se zgrudi, po životu, da se je čulo v daljavi, kakor bi kdo tolkel po zidu. Eno roko ji je dvakrat prelomil, drugo enkrat. Tudi na glavi jo je smrtno ranił. Umrla je radi te rane teden pozneje. Ubijalec je najprej utel v Ljubljano, potem se povrnil in sam prijavil kočevskemu sodišču. — Matija Oderja, delavca v tovarni na Savi je 26. p. m. stroj tako silno udaril na glavo, da je mrtev obležal. Že tretja nesreča v kratkem v tej tovarni. Kaj je to? Ali delavčevo življenje ni nič vredno? — Na praznik sv. Petra in Pavla obstrelil si je neki fant v Ra-dečah palec na jedni roki in tudi po obrazu ga je poš-kodovalo. Previdnost! — Vtonil je 30. m. m. v Savi pri Litiji gojenec mariborske kadetne sole, Mih. Bajer iz Ljubljane. — Vlak je povozil na Zidanem Mostu ne-kega kramarja po njegovi lastni krivdi.

Koroško. Koroški »Bauernbund«, to proti Slovincem naperjeno društvo, imel je 9. junija slabo obiskan shod v Delah v Dravski dolini. Ni bilo več, ko kakih 30 oseb. Druzega niso počeli, ko zabavljali proti Slovincem in proti duhovnikom. »Bauernbund« se je že preživel in zdaj hira. Prav je, in Bog pomози, da ga kmalu zagrebemo. — C. kr. deželna vlada potrdila je prenarejena pravila »kat. pol. in gosp. društva za Slovence na Kor.«, po katerih se bo društvo lažje razvijalo. — Brdka izguba je zadela zopet koroške Slovence. V Šmihelu nad Pliberkom pre-minul je dne 20. junija v jutro blagi mož, pevovodja prvega slovenskega pevskega društva »Gorotana« g. Miha Hanin. Bela smrt ga nam je pobrala v mladi moški dobi. Dasi samouk, izobrazil se je Hanin izvrstno v petju, navdušen za sveto stvar domovinsko, vadil je pevce — Gorotance, jih vodil po narodnih zborih in navduševal ljudi z milo slovensko pesmijo za narodove svetinje. Bil je vzoren mož, vesten katoličan, ki je s svojo igro in petjem povzdigoval službo božjo, iskren Slovenec, — drag in ljub zbog odkritega značaja in prijaznega obnašanja vsem, ki so ga poznali! Ob njegovem preranem grobu toži in zdihuje mala njegova deca pa tudi slovenski Korotan, ki žaluje za jednim svojih najboljših mož, kar nam jih je izraslo iz priprostega naroda. Svetila mu večna luč! — Ob ogromni udeležbi vernega slovenskega ljudstva daroval je dne 9. junija v Železni Kaplji v cerkvi Marije Trnjeve novo mašo č. o. Metodij Šnedic, fran-

čiskan tirolske provincije. Propovedoval mu je vč. o. Konstantin iz Kamnika. — V nedeljo dne 16. junija bil je slovesno vmešččen novi župnik, č. gospod Frančišek Lenc. Vmestil ga je preč. g. prošt in dekan Jen. Ev. Marinič. Obema č. gospodomu ključemo: Na mnoga leta! — Umril je daé 18. t. m. v Št. Pavlu v labudski dolini vč. g. Roman Sparl benediktinec, knezoškofijski konzistorijalni in duhovni svetovalec, župnik itd. Ranjki se je porodil dne 27. decembra 1826 v št. Iju na Štajerskem. Redovne obljube je napravil dne 24. avgusta 1854, bil v mašnika posvečen dne 29. julija 1855. Zadnji čas je hudo bolehal. Naj počiva v miru! — Strela je ubila dne 12. jun. popoldne na Dvorcu pri Radisah neko 19letno dekle in 60letno sestro hišnega gospodarja. Ženi sedeli ste pri odprtem oknu in švali, ko je udarila strela. Obedve ste bili na mah mrtvi. Mal fant je bil malo prej splezal skozi okno na prosto in tako ušel smrti. Stre'la je tudi hišo precej poškodovala. — Župnikom v št. Danijeli nad Pliberkom je imenovan č. g. Jakob Kindlman, provizor v Črni. — Umril je dne 17. junija č. g. Mih. Oberjörg, provizor v Krasnici. — Dne 20. junija umrl je trgovec in hišni posestnik Jos. Guzelj v Celovcu, rodom Kranjec, star 67 let. Zapustil je lepo premoženje in v svoji oporoki namislil tudi mnoge dobrodelne zavode in reveže z znatnimi volili. — Dne 24. jun. obhajali smo tu redko slavnost, dve zlati poroki, p. d. Jenšac-evih in Šnatovih starišev v Strpnji vasi! — Naš preč. gospod župnik Val. Šumah povrnil se je dne 11. junija ozdravljen iz Toplic, č. g. kaplan Mat. Grm pa biva sedaj na Štrmcu nad Vrbo, da si popravi svoje zdravje. — Ravno tam se zdravi tudi gospod profesor Josip Lendovšek iz Beljaka, ki je bil zadnji čas nevarno bolan. — V Zalcu vršila se je 13. jun. tombola v korist vsled potresa obubožanim Ljubljancem, katera je dala čistega dobička 140 gld. Bog jim povrni stotero! — Novi pošti so otvorili v Blačah v Ziljski dolini in v Kremsbrücken-u. — Deželni odbor je imenoval živinozdravnika V. Janežiča v Rovtah živinozdravnikom v Železni Kaplji. — V Krivi Vrbi je daé 23. junija nagloma umrl Jurij Straus, c. kr. adjunkt iz Gradca, ko je prišel na Vrbsko jezero iskat zdravja. — Nemško kat. politično društvo je imelo dne 23. in 24. junija dobro obiskana shoda v Preblju v labudski dolini in v Strasburgu ob Krki. — Novo podružnico društva »Südmark« so otvorili dne 23. junija v Borovljah v rožni dolini, t. j. v čisto slovenskem kraju. — Trgovci s Štajerskega, Koroškega in Kranjskega so imeli dne 25. junija v shod v Beljaku. Razgovarjali so se o raznih zadevah trgovskega stanu. — Vojaki celovskega pešpolka so v ponedeljek dne 26. junija slovesno obhajali s cerkvenim opraviлом spomin zmage pri Kustoci. — Tukajšni liberalni listi so zadnji čas povodom razprav o celjskem vprašanju kajpak glasno rozljali z mogočnimi nemškimi — frazami, da rešijo »nemštvo v skripcih.« Nemce navdaja že silni strah, da, če pade »nemško« Celje, pride na vrsto gotovo tudi »nemški« Celovec ali Beljak.

S Štajerskega. Na god sv. Alojzija, patrona mladine, so mil. knezoškof Mihael v stolni cerkvi v Mariboru delili prvo sv. obhajilo učencem in učenkam ljudskih sol

in blagoslovili lepe trakove za novi šolski banderi. — Govori se, da gre ces. namestnik baron Kübeck v pokoj, na njegovo mesto pa pride bojda bivši minister markiz Baquehem. — Računski sklep okr. zastopa celjskega kaže za l. 1894 dohodkov 44.758 gld. 54 kr., potroškov pa 43.838 gld. 70 kr., toraj 919 gld. 84 kr. prebitka. Ker slov. odborniki niso ustregli celjskim »Nemcem«, ki so zahtevali, da se imajo račun i znanprej voditi in spisovati slovenski, pobrisali so jo nemški udje okr. zastopa. Srečno pot! Kat. podporno društvo v Celju je pod vodstvom čast. sol. sester v korist ponesrečenim Ljubljancem priredilo igrokaz »Elizabeta Turinška.« Učenke so res izvrstno igrale in lepo zvršle najtežavnije vloge. Vsak se je moral čuditi lepemu vspehu. Ljudstva se je kar trilo pri predstavah. Čast častitim učiteljicam! — Daé 23. jun. je bil v Celju shod zaupnih mož, ki je izrekel zahvalo vsem ki so v drž. zboru glasovali za celjsko gimnazijo. — Na deželni kmetijski soli v Grottenhofu pri Gradcu se z 15. septembr. 1895 nekteri učenci, sinovi štajerskih gospodarjev, sprejmejo brezplačno. Prošnjiki se morajo osebno oglašiti pri ravnatelju kmetijske šole. — Najmlajša štajerska posojilnica v Trbovljah je imela v 1. mescu 25.985 gld. prometa. Gosp. Srečko Magolič iz Celja je bil na tiskarski razstavi v Pragi odlikovan s prvo odliko. Slovan gre na dan! — Dne 19. jun. so čutili na gornjem Štajerskem precej močen potres. — V Brezju blizu Maribora se je obesil 13letni učencec Andr. Majhen. Na Bizeljskem pa je ničvredni sin lastni materi zažgal, da so ji zgorela vsa poslopja in živina. — Župnijo v Olimju je dobil č. g. I. Kotnik, do sedaj župnik na Muti. Umril je pri usmiljenih bratih v Gradcu č. g. Ant. Štrakl, kapelan pri sv. Rupertu v Slov. goricah. V miru počivaj!

İstra. Sleparije pri volitvah v Istri spraviti med svet, so prevzeli poslanci Spinčič, Laginja in tovariši. Ti so stavili 14. junija na vlado interpelacijo, v kateri pojasnujejo silne krivice, nerednosti in nezakonitosti, s pomočjo katerih že celo vrst let Italijani pridejo v zbornico. Ta interpelacija je zelo obširno in ob priliki podamo kake podrobnosti iz nje, da častiti bralci vidijo, v kakih razmerah da živé tam naši bratje Slovenci in Hrvati. — Dne 19. junija ob obletnici smrti nadvojvode Maksimilijana je bila sv. maša v dvorni kapeli v gradu Miramar. — Dne 27. junija so isterski rodoljubi slovesno obhajali 25-letnico časnika »Naša Sloga«. V ta namen je bila 27. junija ob 8. uri sv. maša v cerkvi sv. Antona novega za rajne utemeljitelje lista »Naša Sloga.« Ob 9. uri sestanek zaupnikov stranke in prijateljev lista v prostorih »Slavjanske Čitalnice.« Ob 1. uri bilo je skupno kosilo v čitalnici. — V Trstu našli so v noči od 25. do 26. moža, ki je bil delavec Pust iz Trbovelj, pri Proseku v strašnem stanju. Spodnji del života bil je popolnoma razmesarjen, drugači pa ves zažgan. Poleg njega so našli klobuček od dinamita. Ne ve se, ali je po nesreči smrt storil ali iz proste volje.

Listek.

Sultanovi sužnji.

Carigradska slika iz 17. stol.

(Konec.)

12. V domovini.

Se isti večer se je sultanka dolgo razgovarjala s starim Alijem. Pokazala mu je dragocen prstan, katerega prejme za plačilo, ako ji boče pomagal, da reši otroke. Zamorec je izprva majal z glavo, a lesketajoči se dragi kamen ga je tudi mikal in naposled se je udal. »Že zato moram, da ponagajam lisjaku Abdulahu, ki bi bil zopet skoro par tisoč zlatov uložil v svoj nenasitljiv mošnjiček, meni pa še poduhati ne bi bil dal!« mrmral je starec.

Drugi dan je Fatimi že poročal, kolikor je izvohal; Abdulah in Levi sta bila sultanu res naznanila, da je Valter umrl; v največjo zadrego ju je spravil deček, ker se je branil oditi. Siloma sta ga hotela spraviti na beneško ladijo, da bi le ne izgubila tako lepe nagrade; pa tudi to bi bilo težavno; zakaj suženj bi ju lahko izdal. Za sedaj ga ima Abdulah zaprtega v svojem stanovanju ter mu preti s smrtjo, ako se ne udá. »In tako imava«, sklene Ali poročilo, »Abdulaha in Levija popolnoma v svoji oblasti. Izročiti morata dečka nama, ali pa plačati laž z glavo.«

»Dobro si opravil, Ali«, odvrne Fatima. »In za tega sužnja ne smeta niti jednega zlata zahtevati od ptujih duhovnikov. Tudi ne sme nobeden menih ostati v judovih rokah za poroka — rada bi vedela, ali bi se izmed naših menihov kateri ponudil! Ali si slišal? — ni jednega zlata od menihov za dečka! Jaz sama odškodujem Abdulaha — a ceno odločim tudi sama. Med tem naj Mirinega brata skriva; toda gorje mu, ako skrivi dečku le jeden las! Svojo namero izvršimo prvi dan po bajramu, tvoj nasvet je bil pameten.«

Kaj pa da stari Ali ni bil prav zadovoljen, ker je Fatima tako odločila; preračunal je bil že, koliko zlatov od onega tisočaka se boče prijelo njegovih smolnatih prstov. Pa ukloniti se je moral svoji gospej. Preudarjal pa je pri vsem tem, da boče vendar lahko še prav lepo vsotico po strani izžmel iz botra Abdulaha. Napoti se torej k njemu, kakor hitro so muezini naznanili četrto molitev. Hud boj je bil na to med starima paznikoma; pa kaj je hotel Abdulah? Bog, da je bilo še tako! Ali je kmalu lahko sporočil Fatimi, da gre vse gladko — saj je pa tudi bilo mazano!

Dan je minul za dnevom, ne da bi bila zvedela mala Marijca ali ubogi Konrad, kaj sultanka namerava. Tudi nista vedela, kako se godi Valterju. Da so ga prenesli iz janičarske vojašnice, zvedel je bil Konrad pač že v jutro po onem večeru, ko je pripovedoval Fatimi zgodbo o Juzufu in Miri. A sužnji mu niso mogli povedati, kaj se je tovarišem zgodilo. Spravili so ga vsekakor že na ladijo, ki ga popelje v domovino, ugibali so. In tako je pravil Konrad tudi mali Marijci. Oj, kako je sirotica jokala! Saj mu je privoščila srečo iz srca, pa nadejala se je, da se boče mogla vsaj še posloviti od njega. In kako

srčne pozdrave bi sporočila materi in očetu! Sedaj pa je odšel in se besedice ni izpregovoril z njo — to je dobri deklici trgalo srce!

Fatima je pač videla krvavo zajokane oči Mirine, opazila vprašujoče oko bromea Konrada; toda iz njenih ust ni bilo tolažilne besede. Žalostni so bili za otroka zadnji dnevi ramazana. Topov strel naposled naznani konec dolgega posta in pričetek velikega praznika bajrama. Večja pa nego veselje Turkov je bila oni bajram radost odkupljenih krščanskih sužnjev. Na praznik proti večeru sta prišla meniha k Abdulahu ter sta vsprejela dečke, katere je bil zbral na serajlskem dvorišču. Abdulah je bil zelo slabe volje; dečki pa so veselja plakali ter dobrima menihoma poljubovali roko in rob obleke. Valter je pri oknu svoje ječe gledal pretresljivi prizor. Poznal je vse; radosten ugleda med srečnimi odkupljenci tudi svoja prijatelja Antona in Stanka; namignil jima je, a nista ga opazila, in ko so kristijani vriskaje odhajali na prosto, v zlato slobodo, premagala ga je otožnost, pota solzam ni mogel zastaviti; dozdevalo se mu je skoro, da se je preveč žrtvoval iz ljubezni do sestrice.

Ni še utešil svoje bolesti, ko odpre Abdulah vrata njegove celice ter mu osorno ukaže, naj gre za njim. Znočilo se je bilo v tem; toda od neštetihi lučij in svetilk na minaretih in stolpih, v hišah in palačah in z jambor v bližnji morski luci je prihajala potrebna svetloba celó na najbolj skrita pota serajlskih vrtov, po katerih je stari paznik vodil dečka. Privedel ga je do majhnih vrat prav na koncu serajila. Krog in krog je bilo vse tiho; le od cest je bil čuti krik praznujočih bajram, in na drugi strani zidu so šumljali valovi Bospora.

»Niso še tu«, zagodrnja Abdulah. »Ali poznaš te vrata?«

»Ne poznam, gospod.«

»Hm, dokaj princev naše knezje h še je romalo že tu skozi v smrt«, pravi Turek. »Opravili so vedno kar na kratko. Stopili so v čoln; brodarji so parkrat zavesljali; na to so popadli sultanovega brata, zadržali mu za vrat zanko s kamenom, pahnili ga iz čolna — in mir v kraljestvu je bil ohranjen.«

»In sedaj hočete tudi mene tako umoriti?« vpraša Valter prestrašeno.

»Saj zaslužil si, zgaga trmasta! Pa ondi že prihajajo!« odgovarja starec. Bili so čuti koraki. »Ali ste vi, Ali?« vpraša Abdulah.

»Ali je, in tudi koši so pripravljene«, zamolklo odgovarja stari zamorec.

»Le naprej torej!« priganja Abdulah ter odklene vrata. Valter ugleda pred seboj strme stopnjice na obrežju in spodaj majhen čolniček, v katerem sta bila le dva veslarja. Abdulah potegne dečka s seboj ter ga spravi v čolniček. Valter je strahu trepetal in molil; zakaj misli je, da je prišla njegova zadnja ura. Krepke roke so položile naglo še dva velika koša v čoln, in Abdulah zakliče: »Veslajte!«

Molcé veslarja odveslata v Bospor, potem v loku okrog serajila; izogibata se vsem prazniško razsvetljenim ladijam, pri veliki, zasidrani ladiji pa se ustavita.

»Vse je v redu — Santa Maria!« vsklikne jeden veslarjev.

»Santa Maria!« odvrne poveljnik ladije. »Najprej koše na ladijo, potem dečka.« Tako so storili. Malo trenutkov kasneje je bil Valter, ki se ni umel, kaj se godi z njim, v kajuti, tudi koša so prinesli. Strmé poslušava vesele pozdrave menihov in nekdanjih tovarišev v suznjosti, ki so ga obkolili. Vedel ni, ali bi se jokal ali smejal; zakaj najprej mu je šinila v glavo misel, da ga hočejo siloma odpeljati v domovino. Ko sta pa o. Martin in o. Jožef odkrila koša, ter sta se prikazala iz košev sestrica Marijca in hromi Konrad — smejal se je in jokal hkrati od veselja. Pripovedovanja ni bilo ne konca ne kraja. Konrad in Marijca sta pripovedovala, kako ju je dala sultanka poklicati ter ju pred pol ure suznjosti oslobodila.

»Skrivaj moram vaju izpustiti, rekla je«, pripovedovala je deklica; »zakaj sultan bi tega nikdar ne dovolil. Jutri pa odpotuje, da si ogleda zbrano armado, in ko se povrne, pozabil bode že male pevke in pritlikavca. Zato vaju odnesó v teh koših in ne smeta se zganiti, dokler nista na ladiji, da se ne izdasta. — Tako je rekla ter nama podarila dragocenega lišpa za stariše, katerim naj poveva, da Turkinja Fatima ni manj plemenitega srca nego Španjolka Elvira. Kaj je neki s tem mislila, Konrad?«

Konrad je moral ponoviti svojo povest. Vsi so hvalili njegovo pametno misel. In menih sta pripovedovala, kako jima je Fatima po tolmaču sporočila, da bode poslala vse tri otroke brez odkupnine na ladijo, in kako sta dvomila še sedaj, ko je hotel poveljnik že odriniti, je-li bode izpolnila obljubo. »In sedaj je ljubi Bog vse tako prav uravnal«, končal je o. Martin. »Preblažena Devica je položila Konradu prave besede na jezik, kakor jo je prosil. O. Jož-fu ni treba ostati za poroka, vsi pridemo pod njenim varstvom srečno v domovino. Molimo torej njej v hvalo in zahvalo rožni venec!«

Iz hvaležnih otroških src je kipela vroča molitev proti nebu, v tem ko je ladija dalje plula po mirnem Marmarskem morju in so se polagoma razsvetljeni minareti in kupole carigradske izgubljale izpred očíj.

Naslednji dan so se vozili skozi Dardanele. Ko je izginil poslednji turški grad in so se odpeljali že precej daleč po grškem morju, iznenadil jih je nov dogodek. Iz podpalubja ladije prideta tolmač in Janoš.

»Vi tukaj, Ahmet Efendi!« vsklikne o. Martin skoro preplašen.

»Ne več Ahmet Efendi in ne več Turek!« odvrne mož ter vrže z glave svoj turban. »Ne, k očetu se povrnem in skesan kristijan sem zopet, ki vas, čustiti gospod, prosim, da me vsprejmete v katoliško cerkev. Zakaj, kar sem videl na vaju, menih, in teh otrocib, izpreobrnilo mi je z božjo milostjo srce.«

»Tudi jaz prosim, da mi odpustite, ker sem vas pohujšaval«, pravi Janoš osramočen, »in me spravite z Odrešenikom, katerega sem bil tako strahopetno zatajil!«

Ljubeznjivo je vsprejel o. Martin oba spokornika. Sedaj je bila radosti mera polna, kakor je tudi v nebesih večje veselje nad jednim spokornim grešnikom, nego nad 99 pravičnimi. Begunja sta se bila spoznala v poslednjih

dneh in sklenila, da skupno pobegneta po noči na bajramski praznik. Powrečilo se jima je, da sta se zatekla na beneško ladijo, kjer ju je poveljnik za dobro plačilo skril.

Ladija je priplula srečno v beneško luko. Ondi se je Anton ločil od svojega prijatelja Valterja, katerega je odpeljala ladija v rodno mesto Bari in starišem v naročje. Avstrijce, Polaka in Ogra je spremil o. Martin do Linca. Do tu so prišli Vakterjevi stariši otrokom nasproti. Ali naj popisujemo veselje, ko so se sešli? Tudi ubogega Konrada sta Valter in Marijca obdržala pri sebi, ostal je kot sin v hiši. Vsi pa so zahvaljevali Mater božjo, po njeni priprošnji so bili oslobojeni iz žalostne suznjosti.

Razne novice.

(Javea shed) slovenskega katoliškega delavskega društva se je vršil 23. jun. v Vižmarjih povsem prav izredno. Po slovesnem cerkvenem opravilu na Šmarni Gori, ki se je končalo z zahvalno pesmijo, so se podali udeleženci, katerih je bilo nad 700, v gostilno »pri Zibertu«, kjer je predsednik g. Trtnik ob 1. uri otvoril shod. Govorniki dr. Krek, Ziller, Gostinčar in Rakovec so v izbornih besedah obravnavali točki dnevnega reda namreč volilno pravico in preskrbovanje za starost. S soglasjem ste se vsprejeli tudi v tem smislu predlagani resoluciji. S trikratnim slavklicem na papeža Leona XIII. in cesarja Franca Jožefa je zaključil predsednik mnogoštevilno obiskani shod, med katerim so navzoči živahno odobrvali posamezne govore. Pohvalno moramo omenjati mladega društvenega pevskega zbora, ki je pod vodstvom za društveno potje tolikanj vnetega pevovodje g. Ferjančiča povsem bil kos svoje nalogi tako v cerkvenih kakor v svetnih pesmih. Dasi je dopoldansko vreme nekoliko oviralo to izvanredno slavnost, bode vendar ta dan ostal v trajnem spominu vseh društvenih prijateljev. Splošno veselost je povečala prosta vabava.

(Shed v Starem trgu pri Ložu.) Piše se nam iz Starega trga: Za včeraj o polu starih je bil napovedan pri nas shod tako zvané »narodne stranke«. Gospodom Narodovcem se je zljubilo prestopiti meje narodne tiskarne, iz katere pošiljajo sicer papirne puščice po svetu in sklenili so pričeti s svojo srečo med našim ljudstvom. Naše selo je bilo tako srečno, da so je izbrali kot prvo, kjer so hoteli poskusiti s svojo politiko. Gospodje so se grozno zmotili. Najpreje ima pri nas vsak kmetič lepo, a po največ žalostno priloznost izpoznavati od blizu »napredne« prvoborilce in ta skušnja ni ugodna za gg. Narodovce. Potem imamo pri nas katoliško polit. društvo, ki ima 300 zavednih prepričanih in značajnih mož, ki se ne dajo norčevati iz sebe. Od Rakeka do nas je bilo mnogobrojno lepakov na zidovih, posebna vabila, v zmotni slovenščini v Postojini natismena, so se kar razmetavala med ljudi; »napredni« možje so že več časa sikali jeze in obetali pogin našim kat. narodnim idejam. Njihove hiše so se včeraj okrasile z zastavami; slavolok je že pred shodom naznanjal gotovo zmago

junških zaupnikov, ki so imeli blagovestovati našemu ljudstvu. Cel teden se je že oglašala izzivajoča predrznost, tudi »Narod« se je v petek oglašil v istem smislu, glasno je govorila denarna mogočnost, in oholost, pomagala ji je tudi laž in obrekljivost; toda jednega činitelja so prezrli, namreč naše pošteno kmečko ljudstvo. In to se je oglasilo složno in jedinstveno v strah gospodom »zaupnikom.« Trdno kot skala se jim je postavilo nasproti in z mogočnim glasom jim je velelo, naj ne hodijo dražit mož. Nad tisoč poslušalcev se je zbralo na dvorišču znane lib. gostilne pred okrašenim odrom, kjer so gospodje govorniki dr. Ferjančič, dr. Majaron, I. Hribar in deželni poslanec Arko osrečevali s svojo navzočnostjo naše napredne bogataše. Shod se je pričel; Hribar je izpregovoril par uvodnih besedij in predstavil posl. Ferjančiča kot govornika prvi točki. A zmotil se je. Zahtevalo se je, da se predsednik voli. Morali so se vdati in proti 15—20 glasovom je bil z vsemi drugimi izbran za predsednika g. kapelan P e h a r e c. Prvi se je oglašil k besedi cirčniški gospod kapelan Fr. P e s e c. A Hribar in dr. Ferjančič sta jela ugovarjati; nastal je šum; ljudstvo ni strpelo, da bi se gospodu Pešču jemala njegova pravica; naprednjakov je nekaj ušlo, pogumnejši so kričali in vkljub vsemu prizadevanju g. predsednika ni bilo možno napraviti miru. Na to je žandar v imenu zakona zaključil shod. — Zastonj je stal slavolok, zastonj zastave, zastonj vsi napori nasprotnikov. »Krščansko ljudstvo vstaja — Roke si skup podaja — Nikdar se ne omaja.« Na Kranjskem je še dovolj mesta enakim porazom, kakor ga je včeraj skusila napredna stranka. Lažnjivost je že pričela svoje delo. Laže se, da je ljudstvo vrglo z odra nekega ljubljanskega duhovnika, da je pretepalo došlo goste, i. t. d. Nič ne dene. Kdor je bil pričujoč shodu, vé, kako dostojno, dasi možko odločno se je obnašalo naše ljudstvo vkljub vsi izzivajoči predrznosti nasprotnikov. Pokazalo je pa, da ga nobeden ne loči od tistih, ki v nesebični ljubezni žrtvujejo vse svoje dušne in denarne moči v njegovo korist, ki ga poučujejo, osvobajajo oderuhov, ki so mu nepremakljivi prijatelji. Naši nasprotniki ne vzmorejo nič proti ti zvezi. Pomilujemo!

(Shod dolenskega katol. polit. društva v Krškem) se je v nedeljo 23. junija zvršil po naznanjenem vspredu v vsestransko zadovoljnost. Vdeležba je bila jako mnogobrojna. Shodu je predsedoval društveni predsednik župnik Št. Jernejski č. gosp. Fettih-Frankheim. Prvi je zanimivo in poljudno govoril primarij dr. Gregorič o namenih katoliško-narodne stranke, drugi g. župnik A. Zgur prepričevalno o prijateljih in nasprotnikih naših. Vdeleženci so z zanimanjem sledili razpravam gg. govornikov. Zeleti je, da se več takih shodov napravi po raznih krajih.

(Shod katol. polit. društva v Dobropoljah) se je vršil v nedeljo, dne 30. junija jako slovesno in ob obilni vdeležbi. Kraj Podgorico je kakor navlašč pripraven za shod. Ljudstva se je nabralo okoli 2000 od blizu in daleč. Shodu je predsedoval prof. dr. J. Janežič, ki je zbrane vdeležence pozdravil v iskrenih besedah. Prvi

je na to razpravljajl posl. dr. Ign. Zitnik o namenih katoliško narodne stranke. Za njim je govoril jako srčno advok. koncipijent dr. J. Brejc o gospodarskih namenih ljudske stranke ter stavil resolucije gledé nerazdelnosti zemljišč, deželnih ozir. državnih zavarovalnic o zavarovanju ob nesreči pri živini in o organizaciji kmeškega stanu po zadrugah. — Tretji je lepo govoril gospod Mat. Rihar o Raiffeisenovih posojilnicah. —

(Shod kat. polit. društva za Del. v Mekrenogu) bo v nedeljo 7. jul. Govorili bodo posl. gg. vodja Povše, dr. Papež in dr. Zitnik. K obilni udeležbi vabi odbor.

(Iz Leskovca) 15. junija. Kakor vam prihajajo iz drugih krajev le žalostne novice, tako vam tudi iz našega kraja ne morem poročati nič boljšega. Tudi mi smo čutili 10 t. m. okoli 1/4,9 ure dopoldne potres, ki pa ni napravil nobene škode. S potresom nam toraj Bog te precej prizanaša, a tepe nas z drugimi šibami. Z to, katero je kmet v jeseni s tolikim trudom polagal v zemljo, je vsled preoblega snega skoraj popolnoma pognilo, tako da rži še za seme ne bodo pridelali. S kakim veseljem sem se vlani oziral po širšem polju, kjer se je nadejno klasje zibalo kakor morje! In letos? Polje je golo in ljudje se žalostni poprašujejo, kaj bodo jedli in s čim davke plačevali. — Komaj smo pozabili hude utise prvega udarca, sledil je drugi. 16. maja zapalje sneg polje in hribe. Razsajal je vihar tako, da je s koreninami ruval drevesa iz zemlje ter zlasti pri sadnem drevju napravil mnogo škode. Najhuje pa je, ker je nastal vsled tega hud mraz, ki je popalil občutljivo omladje vinskih trt in s tem strl najlepší up našega vinogradnika. Marsikomu, ki bi bil že letos pridelal zdatno mero amerikanca, je v jednom dnevu splaval ta tolažilni up po vodi. Kdor pomisli koliko ljudje trpé, predno na novo okopljejo po trtni uši uničene vinograde, ga mora pač srce boleti, ko vidi, da je sad tolikega truda uničen v hipu. Vrhu vsega tega pa se še obtežuje ta žalostna usoda ljudstva z ustanavljenjem novih sol. Ne zadostuje pri nas trirazrednica v Leskovcu, ampak zidati hočejo še 3 (reci: tri) nove sole v fari in tako obložiti stradajoče ljudi z novimi, nepotrebniimi davki. Jaz bi le vprašal: ali ni brezsrčno, v takih revnih časih nalagati ljudem nova bremena? Merodajni gospodje se seveda ne ozirajo na ljudstvo, ki se upira novim solam in novim davkom, ampak pritiskajo brezozirno na trpina, saj se se bodo s tem prikupili višjim in si priborili kako priznanje. Vrhu tega hočejo prezidati leskovsko solo tako, da bi bilo prostora za vsoprednico, kamor bodo tlačili šestletne otroke. V ta namen bili so stroški proračunjeni na 3900 (reci: tri tisoč devetsto) in to za siromašno leskovsko faro. Se li ne pravi to siliti na dan socialno vprašanje? In koliko se za vse to briga kr. sol. svet? Ko je bila radi tega sklicana seja, je prišel razun vé. g. dekana in g. nadučitelja le jeden ud blizo in to v tako važnem trenutku, ko je treba ljudstvo obvarovati tolikih nepotrebni stroškov. Vem, da te vrstice ne bodo nič pomagale; toda svet naj vé, kako srce imajo nekateri merodajni gospodje za ubogo ljudstvo. Pri vsem uboštvu imajo pa naši ljudje dobro srce. Ko se jim je naznanilo, kaka nesreča je zadela Ljubljano in okolico, darovali so za

ponesrečence okoli 30 gld., dasi so sami podpore potrebni. Smilili so se mi, ko so hodili okrog altarja in polagali svoje pristradane novce za — setrpina.

(Prvo ljubljansko, delavsko konsumno društvo) ima ob 1/2 11. uri dopoludne prihodnjo nedeljo na Rožniku sv. mašo za srečen pričetek društva.

(Med procesije umrl.) V Vidunu na Češkem je na sv. Rešnjega Telesa dan med procesijo tamošnjega dekana preč. g. E. Hoffmana, ko je pri prvem oltarju odpel evangelij, zadel srčni mrtvoud. Dasi so mu takoj priskočili na pomoč, ni bilo rešitve; vrli duhovnik je pri najavetajšem opravilu izdihnil svojo dušo. Zalost za splošno prijubljenim pastirjem je splošna.

(Letina.) Po vseh državah se obeta srednja letina, samo v zedinjenih državah bo letos slabše, nego sicer. Uradno se ceni, da pridele Ogersko letos 37 do 38 milijonov metr. centov; zasebniki jih štejejo celo 43 milijonov. Tudi rž kaže dobro, dasi ji je huda zima precej škodila. Ječmena in ovska bo tudi dovolj. Ker ne bodo mogle Zjedinjene države letos oskrbeti Evropo z žitom, zato se kaže, da se bo žito prav lahko prodajalo. Vzlasti Rusija ga bo brez dvojbe veliko izvozila. Ze sedaj so vasi neunski trgi polni lanskega ruskega žita.

(Vojaške vesti.) Poroča se, da bodo oproščeni tudi jesenskih orožnih vaj vsi oni rezervniki, ki spadajo pod okraje, ki so prizadeti vsled potresa, namreč mesto in okolica ljubljanska, kamniški in kranjski okraj. Teh, kakor tudi spomladanskih orožnih vaj jim ne bo potreba pozneje nadomestiti. — Ta uljudnost vojaškega ministerstva je vse hvale vredna, in bo razveselila vzlasti one, ki si prihranijo jedne vaje.

(Sv. misijon) so vodili od 22. do 30. junija v Grahovem pri Cerknici č. oo. misijonarji Nežmah, Pogorelec, Nastran in Navinšek. Udeležba je bila redno obilna. Pri skupnem obhaju je bilo v soboto in nedeljo nad 1300 spovedencev. Ves čas sv. misijona so vrli Grahovski farani praznovali in pridno se ganljive pobožnosti vdeleževali. Farna cerkev je bila ves čas natlačeno polna, gorečnost vzgledna in vspodbudna. Posebno lep je bil sklep sv. misijona v nedeljo ob 4. popoldne, ko je 16 fantov s šopki na ramah okinčanih vzdignilo in nosilo težki hrastovi križ, katerega je spremljalo 64 belo oblečenih deklet družic in z venci na glavah okrašenih 160 doraščenih deklet Bog stotero povrni trud preč. gg. misijonarjem in potrdi dobre farane v njih storjenem sklepu!

(Oče in sin povožena.) Grozna nesreča se je pripetila nekemu kmetu iz komitata Liget na Ogerskem z imenom Jos. Fakso, ki je peljal s svojim sinom težko obložen voz na železniško postajo Kisajenő. Oče je hotel skočiti raz voz, a v tem hipu pade na konja, katera se splašila in nesrečnež pade pod kola ter na mestu obleži mrtev. Osemnajstletni sin to videč, hoče mu pomagati, a tudi ta pade tako nesrečno, da mu kola zdrobijo obe nogi. Ljudje, ki so dospeli na nesrečno mesto, so odvedli sina v bolnišnico, očeta pa v mrtvašnico.

(Tepeni kralj.) Srbski kralj Milan se je podal po daljšem bivanju v Italiji v Pariz, kjer vedno najraje prebiva. Glavna njegova zabava — igra — se mu je

nekoliko ogranila, ker je vsprejet v klub Royal, kamor je zahajal Milan knez Karagjorgjevič, največji njegov sovražnik. Tudi se mu ne godi prav dobro, kajti ni se dolgo od tega, kar je bil — tepen. Jeden njegov hupnikov — teh ima Milan veliko — ga je napadel na cesti ter ga prav dobro premlatil s palico. In za takega človeka toliko denarja izmeče srbska država.

ALBUM

Ljubljana po potresu
(14. april 1895)

S 14 ilustracijami — Cena 25 kr.
100 kom. 20 gld.

Po pošti le proti vpostanim 27 kr.

Dobiva se v Katol. Bukvarni, pri Henr. Nilmann in v Katol. Tiskarni v Ljubljani.

Zanesljivim razprodajalcem znaten popust!

Zahvala.

264 1-1

Prisrčno se vsem zahvaljujemo za prijateljsko sočutje, ki se nam je v tako obilni meri vsestransko skazovalo ob mučni, dolgi bolezni in smrti naše nepozabne, nenadomestljive hčerke, oziroma sestre

Marije.

Valasti pa veljaj naša iskrena zahvala domačemu g. župniku za vsakdajno dušno pomoč in tolažbo, gg. sosednjim župnikom za blagovoljno spremstvo, občinskemu odboru z g. županom na delu, gg. učiteljem, domačim pevcom pod vodstvom g. Rozmana ra ganljivo petje, sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so prihiti iz daljnih in vseh soodrodnih krajev, položili na nje rakev prekrasne vence in nam ojačali težavno pot k grobu naše preljube rajke.

V Kamni Gorici, dne 26. junija 1895.

Žalujoča rodbina Žvanova.

Loterijske srečke.					
Dunaj 26. junija :	17.	57.	16.	75.	2.
Graecce 26. junija :	30.	13.	44.	27.	2.
Lino, 22. junija :	36.	89.	26.	2.	90.
Trst, 22. junija :	6.	36.	41.	78.	18.

Prihodeja številka „DOMOLJUBA“ izide dne 18. julija 1895 zvečer.

Tržne cene v Ljubljani

dne 28. junija.

	gl. k.		gl. k.
Pšenica m. st.	8	Špah porajen, kgr.	64
Rž,	6 30	Barovo maslo.	72
Jajmen,	6 40	Jajce, jedne	2
Ovas,	7	Mleko, liter	10
Ajda,	6 80	Goveja maso, kgr.	64
Proso,	7	Talcoje	64
Koruzna,	7	Svinjako	64
Krompir,	4	Kohlrutovo	40
Leča, hktl.	10	Pikane	0
Grah,	11	Golob	20
Pšičel,	11	Seno, 100 kgr.	1 87
Maslo, kgr.	94	Siana,	1 69
Mast,	64	Drva trda, 4 kub. utr.	7
Špah svež,	56	„ mehka,	5

Za 3 gld. 25 kr.
dobi se najboljša
koncertna harmonika 'International'
pri slovitih tiskih
ROBERT HUSBERG v Neuenrade
na Westfalskem v Nemčiji.

Te harmonike imajo 10 tiralnikov, 20 dvojnih glasov, 2 registra, 2 dvojna basova, dvojnate mehove, 2 zapiralnika, so okovane z niteljem, imajo odprto z niklovinno obrobiljeno klavijature in dvo-koralno orgeljno godbo. Mehove gube so na vogalih okovane z izboljšanimi jeklenimi ploščami. Moje slovitosti so za samouk z 24 pesmami, koračnicami in plesi priložim poslati zastoj. Zabojek je tudi zastoj, poštnine samo 50 kr. Velikost 35 cm. Pošljim le pošti povzetju ali predplači. Ne ugajajoče vzamem nazaj, torej naročitec nima nikake rizike. Pri naročilih blagovoli naj se odstritek tega inserata vpsolati. 265 1-1

Elegantni album

„Ljubljana po potresu“

s 16 jako zanimivimi podobami ljubljanskih razvalin in cesar v Ljubljani, v platno vezan in pozlačen, kot najlepši do sedaj izšlih, po jako nizki ceni samo **40 kr.** in popis potresa zraven zastoj —

ilustrovana knjižica

pa po **20 kr.**, več skupaj pa mnogo ceneje, do-se biva pri

J. GIONTINI-ju v Ljubljani,

kakor tudi v vseh knjigarnah. 263 1

Nad 50 let pripoznano za najboljše umivalno milo.

**APOLLO-
MILO**

Pravo samo z gorenjim otiskom.
Pred ponarejenim se svari.

1-21 196

259 1

3 zlate
15 srebrnih
kolajni,
12 častnih in
priznanih
diplom.

Franc Iv. Kwizda.

Kwizdov

Varstvena
znamka.

**korneuburski živinoredilni
prašek,**

dijetično sredstvo za konje in ovčad.

Z. najugodnejšim vpehem rabi se že nad 40 let v vseh večjih hlevih proti pomanjkanju slasti, slabemu prebavljenju, v zboljšanje ukusnejšega in izdatnejšega mleka.

Škatlja velja 70 kr., pol škatlje 35 kr.

Pazi naj se na varstveno znamko in zahteva le **Kwizdov** Korneuburski živinored. prašek.

Glavna zaloga
Okrožna lekarna
Korneuburg pri Dunaju.

Dobiva se v vseh lekarnah in droguerijah prodajalnicah avstro-ogerskih.

331 29-2 II.

Umetniška in stavbinsko-kamnoseška obrt

Rudolfa Jegliča

256 3-2 v Kranju

se priporoča v izdelovanje

kamnoseških in podobarskih izdelkov

iz najrazličnejših vrst kamna.

Tu se izvekujejo naročila na zvonaj, isto tako naštiti in pro-računati in tu se nahaja večja, jako dobro izbrana zaloga izgotovljenih nagrobnih kamnov in raznoterih del po najprejnejših in najnižjih cenah. 359 3-3

Kovači, pozor!

P. dpisana takoj odda spretnemu kovaču pod najugodnejšimi pogoji privodno kovačnico z enim velikim kladivom (ambosom) in dvema jekama v zakup.

Kovaču, ki je več v izdelovanju vsakovrstnega kmetijskega orodja ter okovanju vozov itd., je tukaj zagotovljen najlepši zaslužek in gotov dobiček.

K. mur je lastna sreča mar, naj se oglasi pri meni ali pa posredovalno po o. k. pošljam na Dobrovi.

V Brezji pri Dobrovi dne 24. junija 1894.

262 4-1

Ana Škof, št. 35.

Največji izbor.

267 1-1

Velečastitim gg. duhovnikom, dragim prijateljem in znancom z žalostnim srcem naznanjamo, da je vsagamegačnemu Bogu bilo všeč, danes zjutraj ob 1/2 1 našega ljuboga brata, oziroma svaka in strica, velečastnega gospoda

Feliksa Knifca,
beneficijata v pok.,

po dolgi in hudi bolezni, v kateri je večkrat pokropan s svetlimi zakramenti vedno v božjo voljo vdan trpel, 57 let starega, vzeti k Sebi v lepšo domovino.

Vse prijatelje, zlasti pa 33. gg. duhovnike, pokojnikove sošolce prosimo, da dušo blagega rajnega v pobožni molitvi pripročajo usmiljenemu Bogu.

Pogreb pojde v sredo popoldne ob 1/2 6. uri iz Nunskih ulic št. 4 k sv. Krištofu.

Slovesna sv. maša za dušo pokojnikove bede pri svetemu Jakobu v torek 9. t. m. ob 8. uri zjutraj, v župni cerkvi M. D. Oznanjenja pred mostom pa v sredo dne 10. t. m. ob 7. uri zjutraj.

V Ljubljani, v torek dne 2. julija 1895.

Žalujoči ostali.

243 **Zadnja cena.** 9-4

R. Miklauc
v Ljubljani, Špitalske ulice 5

Zadnja cena.

prilporečam svojo zalogo gvanternega blaga. Imenujem posebno štof in cajg za moške obleke, kakor tudi lepo volnato blago in lepi kamrik za ženska oblačila. Tudi imam najnovejše židane in volnate rute in posebno močno belo in rujavo kotonino iz prve tovarne, kakor sploh vse v to 307 vrsto spadajoče blago. 10-8

Zadnja cena.

8 **Alojzij Vodnik**, 228
kamenaraki mojster Ljubljana
Kolodvorske ulice 32 in 34
prilporeča največjo zalogo na Kranjskem: Grobne spomenike od glid. 10 naprej, strojarske ploče od glid. 20 naprej, ploče za pohištvo iz raznih mramorjev, mramor-mozaik za tla po cerkvah, vezah in lepe šmirgelcement-ploče od glid. 2 m² naprej.

Kmetovalcem kateri se hočejo poučiti o marsičem, kar koristi njihovemu uspešnemu gospodarstvu, prilporečamo knjižico

Kmetom v pomoč.

Narodno-gospodarska rasprava.
Spisal Iv. Belec, župnik.

Cena 20 kr., po pošti 23 kr. Dobiva se v Katoliški Tiskarni v Ljubljani.

Vsi stroji za kmetijstvo, vinarstvo in moštarstvo!

IG. HELLER, Dunaj,
2/2 Praterstrasse 49. 225 6

Tovarna parketov

v Solkanu pri Gorici.

Naznanjamo vsem gospodom leznim trgovcem, posebno onim, kateri trgujejo s hrastovi, da naša tovarna

kupuje hrastove deščice

na vagone in jih prevzame tudi od 15 do 20 vagonov. Kupnja se sklense za celo leto. 266 4-1

Delavnica kleparskih, ključarskih,

ANTON BELEC

Št. Vid nad Ljubljano

izdeluje ter ima v zalogi

cerkvene svetilnice ali stalnice

220 9 dve po 194 5-4

iz kositarja 12, 15, 18, 20 glid., iz medenine 22, 24, 28, 32 glid., iz tompaka 40, 50 glid.,

obhajilne svetilnice

iz kositarja po 2 glid., iz medenine po 5, 8, 10 glid.

pušice z zvončki

za pobiranje milloščine, iz kositarja po 1-50 glid. iz medenine 5 glid.

štedilna železna ognjišča

vsa železna in tudi razna za vzdati.

!! Pokrivanje zvonikov !!

Barvanje zvonikov

napeljevanje strešnih žlebov in strolovodov.

Razne železne ograje, vrata, omrežja za pokopališča itd.

Herbabny-jev podfosfornasto-kisli apneno-železni sirup

Ta že 25 let z največjim uspehom rabljeni, od mnogih zdravnikov najbolje priznani in prilporečani prani sirup raztaplja sluz, upokojuje kašelj, pomanjšuje pôt, daje slast do jedi, pospešuje prebavljanje in redilnost, telo jači in krepi. Zelezo, ki je v sirupu v lahko si prsvajajoči obliki, je jako koristno za narejanje krvi, raztopljive fosforno-apnene soli, ki so v njem, pa posebno pri slabotnih otrocih pospešujejo narejenje kostij. Cena steklenice Herbabnyjevega apneno-železnega sirupa je 1 glid. 25 kr., po pošti 20 kr. več za zavijanje. (Polovičnih steklenic ni.) 196 20-14

Svarilo! Svarimo pred pojavljanjem podjednaki ali podobni ime ti, a so vendar posvoji sestavi in svojem učinku popolnoma različne od našega originalnega 22 let obstoječega podfosfornasto-kislega apneno-železnega sirupa. Zahteva naj

te soraj vselej izrečno Herbabny-jev apneno-železni sirup. Pazi naj se tudi na to, da je zraven stoječa oblastveno protokolirana varstvena znamka na vsaki steklenici in prosimo, ne dajte se zapeljati niti z nižjo ceno, niti z družimi pretvezami, da bi kupili kake ponaredbe! 627 20-20

Osrednja razpošiljalnica za provincoje: na Dunaju, lekarna „zur Barmherzigkeit“ Neubau, Kaiserstrasse 75. Prodajajo ga gg.: lekarničarji: V Ljubljani J. Svoboda, G. Piccoli, Ubald pl. Trunkóczy, W. Mayr; dalje ga prodajajo v Celju: J. Kupferschmid, Baumbachovi dediči; na Reki: J. Gmeiner, G. Prodám, A. Schindler, A. Mizzam, lekarničar. F. Prodám, M. Mizzam, drog.; v Brezah: A. Ruppert; na Sovodjem (Gmünd): E. Müller; v Celovcu: P. Hauser, P. Birnbacher, J. Kometter, A. Egger; v Novemestu: A. pl. Sladovics; v Št. Vidu: A. Reichel; na Trbižu: A. Slegl; v Trstu: E. Zanetti, A. Suttina, B. Bisoletto, J. Seravallo, E. v. Leutenburg, P. Prendini, M. Ravasini; v Beljaku: F. Scholz, dr. E. Kumpf; v Ormožji: J. Blažek; v Velikovu: J. Jobst; v Wolfsbergu: J. Huth.

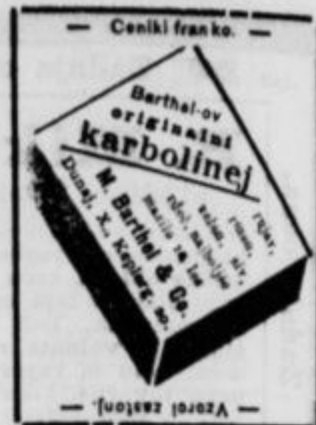
CENIK vin vipavske in istrske vinarske zadruge.

V skladišču v Šiški št. 9 nad 56 litrov: V pivnici (na drobno) na Bregu št. 1:

	hektoliter
223 (24-8)	
Vipavsko belo I.	po gl. 24 -- do 25 --
II.	23 -- " 23 50
Vipavski Rulandec, desert	37 --
Rizling	37 --
Sipa	37 --
Vrhovec	31 50
Istrski teran, stari	16 --
novi	18 --
Istrsko belo	19 --
Istrski Refoškati	35 --
Refoško 100 but.	90 --

	po gl.	liter
Vipavski vrhovec	36	— 36
" novo	36 do	— 40
Vipavski Rulandec	52	
Rizling	48	
Sipa	52	
Burgundec	70	
Vrhpoljec butelj.	32	
Istrski teran, stari	32	
novi	32	
Istrsko belo	50	
Istrski Refoškati	120	
Refoško buteljka		

Zadruzi razpešiljati vzorce in vina direktno.

Pozor! Svarilo!

Varujte se,

da ne bote opeharjeni pri nakupu sladne kave. Dobičakaže jo ljudje že vedno ponorejajo Kathreinerjevo kavo, zato ne jemljite drugih ko bele izvorne zavoje z napisom

„Kathreiner“.

Kathreiner-Kneippova sladna kava je edina zdrava in okusna primes k bobovi kavi, natorni pridelek v celih zrnih; vsaka škodljiva primes je izključena.

6-3 244

Dobiva se najceneje v podpisani lekarni, ako se naroča po pošti.

TRADEMARK.

SCHUTZMARKE

Najboljše kakovosti, blago-dejen oživljajoč, krepljen in zlasti sredstvo za vzbujanje teka je

Marijacejski liker

1 stekl. 20 kr., 6 stekl. 1 gl.
3 ducate steklenic 4 gl. 80 kr.

Nadalje za želoдец:

Kapljice za želoдец. — Steklenica 20 kr., 6 steklenic 1 gl., 3 ducate 4 gl. 80 kr.

Odvajalne ali čistilne krogljice čistijo želoдец pri zabasanji, skaznem želoдецi. — Skatula 21 kr., jeden zavojček s 6 skatuljami velja 1 gl. 5 kr.

Za prsa:

Zeliščni sok ali pralni sirop za odraslene in otroke; raztvorja sliz in lajša bolečine, n. pr. pri kašlju. — Steklenica 56 kr., 6 steklenic 2 gl. 50 kr.

Za trganje:

Protinski cvet (Gichtgeist) lajša in preganja bolečine v križu, nogah in rokah. — Steklenica 50 kr., 6 steklenic 2 gl. 25 kr.

Vsa ta nasteta in vsa druga zdravilna sredstva se dobivajo v

lekarni

Ubalda pl. Trnkóczy-ja

v Ljubljani kraven rotovža

in se vsak dan s prvo pošto razpošiljajo. 252 24-3

Najboljša, izredno okusna je
župnika Kneipp-a sladna kava

OCHRANNA-ZNÁMKA

v rdečih širokolistih zavitkih s sliko župnika Kneippa.

Oelzova kava

v rdečih okroglih zavitkih. 24-13

Vsaka posebej porabljen ali pomešani namerabata popolnem navadno zrnatu kavo. Dobivata se v vsaki boljši prodajalnici.

Kjer ni zaloga, pošlje jo izdelovatelj (Oelz v Bregencu) po pošti v zavojih po

4¹/₂ kilograma za gl. 2 10.

639 24-24

Cesarsko-jubilejno cerkvostavbene srečke po 1 gl.

Glavni dobitnik

Zadnji mesec!

30.000 goldinarjev

vrednosti. 252 2-2

Srečke priporoča J. C. Mayer v Ljubljani.

Trtne škropilnice

jako trpežne ter na dva načina narejene, stane ena iz medenine (mesinga) v obliki škarij 6 gl., druga tudi iz medenine ter v obliki krogle stane 5 gl.

Izdelujem pa tudi druge različne priprave n. pr.

kletarske kadilnice, filtre za vino čistiti itd. itd.

K obilni naročbi se najljudnoje priporoča

Anton Kajtna,

4-4 246

klepar v Radečah pri Zid. Mostu.

Škropilnice se pa tudi dobijo pri

Avgustu Kajtna-tu v Litiji.